Ku świtu -wiersz

Jak kwiat ku świtu się obraca
I słońcem się napawa,
Tak znów nadzieja do mnie wraca,
Gdy mego życia nawa
Po latach walki, rozczarowań, znoju
Znalazła przystań szczęścia i pokoju.
Witając światło wschodzące nad światem,
Przed Boskim schylam czoło majestatem.

R-
„Straż”